

sig til Ro med, hvad der blev vedtaget i 1894. Altsaa, forinden der fremkommer noget nærmere, er jeg for mit Vedkommende ikke stemt for Vedtagelsen af dette Lovforslag.

Madsen-Mygdal: I Fortsættelse af de Forhandlinger, der bleve førte i Fjor om den samme Sag, ønsker ogsaa jeg at sige et Par Ord, nu da Sagen paa ny foreligger til Forhandling. Denne Bane er, som bekendt, en af de Baner, som bleve vedtagne ved Lov af 8. Maj 1894 om de private Baner, og det var Nr. 29 paa Forslaget. Banen kunde af forskellige Grunde, som vi alle vide, ikke udføres. Det, der her foreligger, er et Stykke af den Bane, som den Gang blev vedtagen. Efter at Loven af 27. April 1900 blev vedtagen om en Bane fra Langaa til Silkeborg og en Bane fra Viborg til Herning, er jo dermed Banen Rødkærsbro—Silkeborg absolut bortfalden. Men under disse Forudsætninger og saaledes som Forholdene stille sig, ønske Beboerne af den paagældende Egn meget stærkt, at dette Stykke Bane bringes til Udførelse, som udgør omtrent $\frac{1}{3}$ af, hvad der oprindeligt var vedtaget, baade med Hensyn til Banens Længde og Omkostningerne. Det drejer sig her om at støtte en velbefolket og frugtbar Egn, og Kellerup By, med en Befolkning af 1,200 Mennesker, der befinder sig i en god Udvikling, og derfor finder jeg det ret naturligt, at det, som de have haft Udsigt til siden 1894, og som de Mennesker have troet paa siden 1894, ogsaa bliver bragt til Udførelse for dette Stykkes Vedkommende. — Den ærede sidste Taler sagde noget om, at man vilde gaa Silkeborgs Interesser for nær. Det tror jeg aldeles ikke paa. Det bedste Vidnesbyrd, jeg i saa Henseende har at nævne, er den Adresse, vi fik i Fjor, og som det ærede Medlem var inde paa at omtale, netop fra den Egn, som ligger nærmest oppe mod Silkeborg, fra en Landboforening, der bestaar for to Herreder omkring Silkeborg. De bede os om, at den paagældende Egn maa faa denne Bane, og der er ikke Tale om der, at den paagældende Egn i mindste Maade føler sig brøsthouden. Der er for øvrigt omtrent to Mil fra Kellerup til Silkeborg, og selv om de faa Banen fra Kellerup til Rødkærsbro, er det givet, at de, der ligge nærmest ved Silkeborg, alligevel søge til Silkeborg, de finde ikke paa at søge til Kellerup, det bliver kun meget undtagelsesvis, at nogen vil søge dertil, selv om denne

Bane bliver anlagt. Dette med Silkeborgs Interesser har ikke nogen videre Betydning for mig; det kan ikke spille nogen som helst Rolle. — Naar det ærede Medlem dernæst talte om, at man har Baner til 4 forskellige Sider, nemlig de to, der bestaa, og de to, som ere vedtagne, og som ere under Udførelse, saaledes at der ikke her er Tale om noget jernbanetomt Rum, saa vil jeg dog gøre den Bemærkning, at Kellerup By finder sig med Rette i høj Grad brøsthouden ved, at der anlægges Baner til 4 forskellige Sider i Byens Opland. At man ikke har ret langt til disse 4 Baner, har ikke meget at sige, naar man ved, at der skal anlægges ny Veje, thi de Veje, der forefindes, pege ikke i Retning af de to ny Baner, som ere vedtagne. — Det ærede Medlem omtalte dernæst Udsigterne til at skaffe de fornødne Pengemidler til Veje. Jeg mener, at Udsigterne der, sammenlignet med forskellige andre Steder, ere meget gode, for ikke at bruge for stærke Ord. Man har fra Kommunerne tegnet den fornødne Fjerdedel til den dyreste Linie. Der er paatænkt tre forskellige Retninger for Banen, men til den dyreste Linie har man allerede tegnet $\frac{1}{4}$ af Beløbet, altsaa det, der ved Loven af 8. Maj foreskrives Kommunerne, og man har godt Haab om, at dersom Rigsdagen vil vedtage denne Lov, vil Viborg Amtsraad vedtage den anden Fjerdedel. Jeg ved altsaa ikke rettere, end at der er god Udsigt til, at Pengene kunne skaffes til Veje. — Naar det ærede Medlem til Slutning sagde, at man skaber et farligt Præcedens her ved at vedtage en saadan Lov, forstaaer jeg det aldeles ikke, der skabes slet intet Præcedens. Der er mange lignende Byer, sagde det ærede Medlem, som kunde finde paa at forlange, at Statskassen skulde betale Halvdelen til en Jernbane fra en lignende By til Statens nuværende Bane. Jeg kender ikke en eneste By i hele Landet, hvor dette er Tilfældet, men maaske jeg tager fejl, jeg kan ikke i dette Øjeblik erindre, at der gives nogen eneste By i hele Landet, for hvilken vi vilde skabe et Præcedens i dette Tilfælde. Hvor der er saadanne større Byer, er det jo ikke ukendt, at vi have anlagt Jernbaner af lignende Art. Jeg vil i den Henseende minde om Kagerup—Helsingø-Banen, som blev vedtagen i 1894, altsaa nu for 8 à 9 Aar siden. Det er noget ganske lignende, og her skabes ikke noget nyt Præcedens i nogen Maade. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag